

Det gamla tröskverket kornen bruket i Småland och Norrme Larsson, till vänster.

SKulle tro eller att ha sett gamla svenska långfilmer.

Nej, gammaldags slätter är ett ganska tungt och grannliga arbete, det kunde besökarna på Julita gård i lördags konstatera.

Leif Rooth jobbar på Skogsvårdsstyrelsen, bland annat med att hålla gamla ängsmarker öppna. Med jämna mellanrum åker han och några AMS-arbetare ut och slår ängsgräs och till och med anlägger nya ängar. Det är en del av landskapsskötseln.

Liens lätta svischande är inte lika effektivt som bullriga maskiner.

— Det finns många slättermaskiner, men de är faktiskt

att oss.

Stort Skansen

Slätterfesten, för en sådan var det, bjöd på folkdräkter, svagdricka, Malmabygdens B-lags spelmäns melodiska vinade och förstas doften av nyslaget gräs.

Julita var som Skansen i lördags, fast större. Jordbrukets dag avhölls med gammaldags tröskning, biodling, sprätthöns, drejning, hästpremiering, träslöjd och ullspinneri; kort sagt jordbruk och självhushållning så att det skulle räcka till ett helt miljöparti.

Fast nu var det inte miljöpartiet utan lantbrukarna som stod för kalaset, så där

— själv, sa Siv Kindholm, som satt utanför en bod och spann ullgarn vid en liten spinnrock.

— Jag vet precis vilket får den här ullen kommer ifrån. Jag har klippt det själv hemma hos min syster. Sedan kardade jag och nu sitter jag här och spinner en tråd som blir till garn.

— Ett tag hade jag en bagge hemma på gården, sade Siv som bor på landet, Ulrik hette han. Honom har jag tröjor av hemma. Han var sällskapsdjur också. Hördu urdu urdu! sa han alltid när man kom hem.

Lätt men svårt

Förre moderate kommunalrådet Lars Allden stod vid

känsliga krukmaskinerna för att forma en snipa.

— Det finns nog inget som ser så lätt ut som är så svårt som att dreja. Det är inte bara Anna. Dreja är belärande för allt annat arbete som bränning, glacering, glaseringsning. Det är litet som ett instrument; det blir träning jämt.

Om lerbiten hamnat i centrum utantill, så kommer den ut allt mer och slutar av skivan.

— Men en van drejare känner vart leran är och hejda den, sa An

Text:
JONAS FREDÉRIKSSON
Foto:
MATS JOHANSSON

